

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Un cuvânt către cetitorii răi platnici

Ne apropiem de sfârșitul anului, dar cea mai mare parte a abonaților noștri nu și-au făcut încă datoria către gazetă. Ne doare inima când privim în cărțile noastre și vedem atâția amar de abonați cari își bat joc de noi, pentru bunătatea noastră. Am trimis adecă gazeta tuturor acelor cari ne-au cerut-o, fie ei înșiși, fie prin preotul lor, și i-am așteptat luni și chiar ani cu plata abonamentului, fiindcă cunoșteam greutățile prin cari au trecut de câtă-va vreme plugarii noștri.

Această bunătate și milă a noastră nu se cuvine să ni-o răsplătească nimenea cu nerecunoștință și cu răutate. Nu este lucru creștinesc, nici românesc acesta, ci o tragere pe sfoară a binefăcătorului tău, ca să nu-i zicem chiar hoție.

Reținem dela fiecare abonat al nostru scrisoarea prin care a cerut gazeta, așa că-l putem pârli oricând. Noi însă, creștini și români fiind, n'am voit să ne folosim de acest mijloc neplăcut.

Dat-am numele răilor platnici la lista neagră, ca să se rușineze cel puțin de lumea cetitoare, dacă nu se rușinează de Dumnezeu, de noi și de ei înșiși. Dar n'am reușit. Ne silesc să ne folosim și de cel mai neplăcut mijloc. L-om face, dar mai înainte le vom publica totuși numele pe lista neagră, ca să-i cunoască toată lumea.

Înainte de a purcede însă și la acest mijloc, ne îndreptăm din nou, pe cale pașnică, către acei cetitori și, crezând încă în omenia lor, li rugăm, să se gândească și la datoria ce o au la gazetă, mai ales acuma, când, har Domnului, nu se mai pot plânga că nu le merge bine, pentru că atât vitele, porcii, găinile și ouăle, cât și bucațele s'au scumpit simțitor, așa că au cu ce ne plăti, numai voință să aibă.

Avem la tipografie atâta datorie, trebuie să ne plătim hârtia, tiparul, împăturatul, chiria lumina, lemnele, poșta, administrația, și Dumnezeu știe câte altele, iar venitele noastre sunt numai abonamentele.

Ei, cu adevărat, bătaie de joc ca noi să le dăm gazeta tipărită gata și să cheltuim numai pe timbre 13 Lei la an, de fiecare gazetă, iar cetitorii necinstiți să nu trimită gazeta cel puțin înapoi, dacă n'au de gând s'o plătească.

Să ne creadă acești abonați că s'au amplut paharul!

Redacția și Administrația

Un nărav rău

— Tineretul dela sate noaptea pe ulițe, nesupravegheat de părinți —

Am luat parte, duminica trecută, la o ședință ținută la Prefectura județului Târnava Mică, la care s'au discutat mijloacele cele mai bune în vederea combaterii boalei aceleia grozave și neiertătoare care se numește tuberculoză sau hectică și care atacă oamenii în toate vârstele, dela fragedul copilăș care abia de câteva zile a văzut mai întâi lumina zilei, și până la bătrânul, trecut de 80 de ani, care se pregătește pentru calea cea lungă a vieții de dincolo de mormânt.

Unul dintre cei de față a spus între altele că la noi mor atâția tineri dela sate, de tuberculoză și din cauza că nu dorm destul, ci nopțile se duc la ibovnice și-și petrec cu ele ceasuri întregi, de multe ori până-n zori, nesupravegheați de nime. Bine înțeles că acești tineri, munciți de peste zi și nu tocmai bine hrăniți, au lipsă de odihnă cât mai multă, de somnul cel dulce al tinereții, pentru că să-și poată reîmprospeta puterile și să poată munci mai departe, cinstit și cum se cade, de dimineața până seara.

Și avea toată dreptatea domnul acela, pentru că pricinuitoarii tuberculozei se resfiră în trupurile tuturor oamenilor și animalelor, prind însă rădăcină mai ales în trupurile rău hrănite, neodihnite în deajuns, cu deosebire însă după câte o noapte nedurmită și după câte o răceală sau gripă.

Eu, auzind această cauză, spusă în fața a 14 domni și doamne, am rămas foarte neplăcut atins și din alt punct de vedere. M'am gândit adecă, cum pot părinții să-și lase copiii, de 14—20 ani, feciori și fete, noaptea, necontrolați și nesupravegheați de nime, pe ulițele satului? Nu se gândesc ei că au mare răspundere înaintea lui Dumnezeu, a Statului și a Bisericii, pentru copiii lor? Nu știu că în vârsta aceasta se întâmplă

cele mai multe rele și se făptuesc cele mai multe păcate?

Cine răspunde de trupul și sufletul copilului său? Oare nu părintele? Și încă cu ce răspundere?

Cum pot fi totuși atât de lășători și de necreștini părinții de astăzi?

Un domn profesor dela Blaj îmi povestea odată, că fiind absolvent de teologie și candidat de profesor, a plecat, într'o seară, necerut, pe stradă, ca să se întâlnească cu niște prietini, iar când a sosit acasă, noaptea, după 12 ceasuri, tatăl său îl aștepta cu o bătă în mână și „na, na“ până l-a învinețit deabinelea, spunându-i: „De altădată să știi să nu mergi necerut, noaptea pe stradă!“

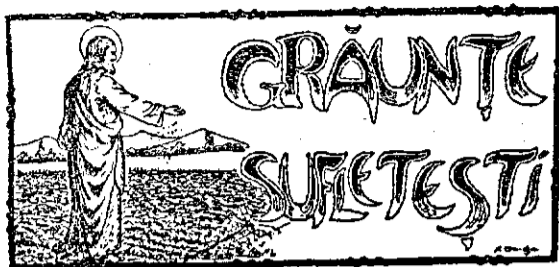
Ei, mi-se pare; că astăzi părinții nu mai au bătă la casă, și mai ales nu pentru feciorii și fetele de cari te împedeci noaptea pe ulițele satelor noastre.

Dar, dacă nu-și cunosc datoria părinții simpli, ar trebui să li-o spună preoții și învățătorii, iar dacă nici aceia nu birue cu ei, jandarmii, mai bine zis prefecturile, cari ar trebui să dea ordin strict, ca pe toți tinerii cari se plimbă noaptea, după orele 10, pe ulițele satelor ori nu sunt acasă, jandarmii să-i dețină, să-le dreseze procese verbale, iar pretorii sau judecătorii să-i pedepsească aspru. Mai mult, nu numai pe ei, ci și pe părinții lor.

Dacă adecă țăraniilor noștri nu li-se poate face binele prin sfaturi și cu buna, să li-se facă cu sila, cu forța, cum s'ar spune pe domnie.

Hoinăritul prea îndelungat pe ulițe și la șezători este foarte primejdios, nu numai sănătății trupesti ci, mai ales, celei sufletești și trebuie stârpit cu toată puterea și cu tot prețul, chiar de către Stat, în interesul binepriceput al Patriei, care n'are lipsă de tineri slabi și piper-

nicii, expuși la toate boalele trupești și sufletești, ci de tineri bine hrăniți și odihniți, pe cari să nu-i poată atinge nici tuberculoza, nici boalele cealalte.

Ce părere au Sfinții Părinți despre divorț

Oă biserica noastră n'a încuviințat divorțul, în cele mai vechi timpuri, se vede și din mărturisirea sfinților Părinți cari sunt cu toții împotriva divorțului.

Cel mai vechiu Sfânt Părinte care vorbește împotriva divorțului este greul *Athenagora* din Atena, care la anul 177 după Hristos face o cerere către împărații Marcu Aureliu și Commod în favorul creștinilor. Acest sfânt Părinte spune limpede că »tot celce își lasă muierea sa și iea alta, preacurvește și (Domnul Hristos) nu îngăduie nici să o părăsească pe cea a cărei vergurie a stricat-o, nici să iea alta«.

Sf. Vasile Marele, născut la 380 și mort la 1 Ianuarie 379, tâlcuind canonul 9 din Pidalion (o carte în care se cuprind legile bisericii răsăritene, tradusă din grecește și tipărită la 1844 în tipografia Mănăstirii Neamțu) spune că, după învățătura evangheliei, muierea are drepturi egale, în ale căsătoriei, cu bărbatul, și astfel amândoi soții păcătuiesc greu când incheie căsătorie cu alte persoane, până nu moare unul din ei, chiar și dacă cea dintâi căsătorie s'a desfăcut din cauza preacurviei muierei, despre care se vorbește în canonul acesta. Tot acelaș lucru îl spune și la tâlcuirea canonului 48.

Sf. Ioan Gurădeaur, născut la 354 și mort la 14 Septembrie 407, cel mai

mare orator bisericesc al lumii, apără, în predica sa despre cartea de despărțire, nedesfacerea căsătoriei și îi combate pe ceice se despărțeau pe baza legilor civile, zicând între altele: »Când bărbatul vrea să-și alunge muierea dela casă și muierea vrea să-și lase bărbatul, să-și aducă aminte de zisa sfântului Pavel: »Muierea legată este legii, câtă vreme li trăiește bărbatul ei' și să-și închipuiască pe Pavel de față, muștrând și zicând: »Muierea este legată legii! Căci, precum poartă cu sine lanțul robiei sclavii fugari, chiar și dacă au părăsit casa stăpânului, întocmai așa au și muierele, cari își părăsesc bărbații, în loc de lanț, legea, care le urmărește și le acuză de preacurvie, învinovățând cu preacurvie și pe acela care le ar lua... Așadar, când li e iertat să se mărite a doua oră? Când? Atunci, când se va fi scăpat de lanț, când li va muri bărbatul... Și să nu-mi cetești legi făcute afară de biserică, cari poruncesc să se dea carte de despărțire și să se desfacă căsătoria. Pentru-că Dumnezeu nu te va judeca în ziua aceea după legile acestea, ci după legile pe cari însuși le-a făcut... De altmintrelea nici Moisi n'a făcut legea aceasta (e vorba de cartea de slobozire pe care Moisi o îngăduia) simplaminte, ci fiindcă a fost silit să se acomodeze după slăbiciunea acelorora (jidovii cei dintâi) cărora le da legea. Căci, fiindcă erau gata la omoruri.. ca să nu-și omoare muierele, cari le erau neplăcute, li-a poruncit să le dea afară, ca să se încunjure un rău mai mare, adică ușurința omorului... Deci, ca să nu se întâmple omorul, a îngăduit desfăcerea căsătoriei. De aceea și Hristos zice — către Jidovii cari îl rugaseră: Pentru-că dară Moisi ni-a îngăduit nouă să dăm carte de despărțire? — că: »Moisi pentru învârtoșarea inimii voastre v'a vorbit vouă, dar la început n'a fost așa, ci celce a făcut dintru început, bărbat și muiere i-a făcut pe ei', ca să arete că Moisi, scriind legea aceea, n'a făcut o lege contrară legii lui Hristos. Căci, dacă desfăcerea căsătoriei ar fi fost un lucru bun, zice Hristos, Dumnezeu n'ar fi făcut un singur bărbat

și o singură muiere, ci făcând un singur Adam, ar fi făcut două muiere, dacă ar fi voit ca pe una să o părăsească și pe cealaltă să o iea. Așa însă, prin însași forma creării, a pus legea pe care o scriu acum. Și, care este legea aceasta? Iată-o: ca fiecare să-și fie pentru totdeauna muierea pe care a luat-o la început. Legea aceasta e mai veche decât aceea a cărții de despărțire și cu atât este mai veche, cu cât a fost mai de mult Adam decât Moisi. De aceea acum nu spun nimica nou, nici nu propun lucruri ne mai auzite, ci lucruri mai vechi și mai dinainte decât Moisi«.

Hermas, un scriitor din veacul al doilea spune în cartea sa *Păstorul*: »De va ști bărbatul că muierea lui a păcătuit și muierea nu se va fi pocăit, ci va rămânea în curvie, și bărbatul va trăi cu ea, va fi vinovat de păcatul ei și părtaș la preacurvia ei. Și am zis către Inger: »Cum să facă așadară dacă muierea rămâne în fărădelegea sa? Și a zis Ingerul: »bărbatul să o lase și el să rămână singur. Căci de și va lăsa muierea și va lua alta, preacurvește și el«.

Acelaș lucru îl mărturisește și *Sf. Augustin*, născut la 354 și mort la 430, în cartea sa despre căsătoriile preacurvești. Cuvintele lui, fiind grele de înțeles, căci sunt scrise pentru oameni cu carte multă, nu le pot aduce aici, fiindcă cetitorii mei țărani nici așa nu le-ar înțelege.

Sf. Ieronim, născut la 346 și mort la 420, îi scrie o scrisoare preotului *Amandus*, scrisoarea a 55 a, spunând între altele că a aflat un petec de hârtie, adaus la scrisoarea lui *Amandus*, în care întreabă că oare putere-ar comunica cu biserică, fără pocăință, temeia care, părăsindu-și bărbatul preacurvar, s'ar fi măritat după altul, de silă, și anume pânăce trăiește bărbatul pe care l-a părăsit. *Sf. Ieronim* îi răspunde: »Pânăce li trăiește bărbatul, deși este preacurvar, deși este sodomit, deși e încărcat de toate blăstămățiile, și pentru fărădelegea aceasta a și fost părăsit de muiere, totuși se socotește drept

Foia „UNIRII POPORULUI“

Dela Lourdes la Fatima

Arătările minunate ale Sfintei Fecioare

În toată lumea creștină, în veacul nostru ca niciodată, puterea sf. Fecioare se face să fie simțită tot mai mult. Chemarea sa de mamă sfântă, față de noi muritorii, Ea și-o duce la îndeplinire cu multă sfințenie și dragoste. Iar pentru a ne întări încrederea ce trebuie ca s'o avem noi față de Ea, face să se săvârșească chiar și minuni, pe cari nimeni nu poate să le mai tragă la îndoială. Aceste lucruri minunate, sf. noastră Mamă le face în deosebi în anumite localități, cari, în urma unor întâmplări alese, oamenii le-au închinat Ei. Din aceste întâmplări ale sf. Fecioare este una mai puțin cunoscută la noi, numită *Fatima*.

Micul oraș *Fatima* se află în ținutul *Leiria* în mijlocul *Portugaliiei*. Sunt abia 16 ani decând *Fatima* era cu desăvârșire necunoscut. Iar azi, în cel mai neînsemnat sătuleț portughez, numele de *Fatima* este rostit cu multă evlavie. Bă, mai mult, la auzul acestui nume fețele strălucesc de bucurie; cei cari au vizitat acest loc, își aduc aminte de acele clipe — în veci neuitate —, când ei au simțit di-

mainte bucuriile raiului; iar cei cari nu l-au vizitat încă, simțesc puterea unui imbold care li împinge spre *Fatima*. Și Doamne, cât e de frumos să vezi cum mișcă în acest loc pelerinii cu fețe luminate, cântând cântări religioase în cinstea sfintei Fecioare de *Fatima*.

Însă *Fatima* nu este un fenomen (lucru minunat), care se mărginește între hotarele unei țări. »Însemnătatea *Fatimei* este internațională" a scris Canonicul *Dr. L. Fischer*, prof. de teologie și apostolul Fecioarei dela *Fatima* în Germania. Doară apelul Reginei Cerești se adresează la toată lumea: »Pocăință și rugăciune; căci păcatul lumii întregi, cel mai răspândit și care conduce mai multe suflete la pierzare, e păcatul cărții, pe care lumea trebuie să-l părăsească, făcând pocăință. Trebuie combătute sensualitatea și poftele prin pocăință și rugăciune", a spus sfântă Mama cea cerească.

Isus a aruncat o privire peste lumea care se îneca în răutate. El a vrut să mătușiască omenece putea încă să fie mântuit. Pentru aceea El aruncă mreja sa în lume, iar *Fatima* este unul dintre locurile mai prielnice pentru curățirea lumii.

Marele războiu frământa Europa în 1917. Glonțele nemilos seceră viața la atâția sărmani nenoroșiți, cari într'un moment se găseau în fața Marelui Judecător, Dumnezeu știe în ce

stare. Lumea nu se mai gândea la cele cerești pentru-că viața pe pământ era un adevărat iad. Adunarea oamenilor nu-și mai aducea aminte de Dumnezeu, părăsind rugăciunea, căile cele mântuitoare și urgisind voința lui Dumnezeu.

Dar, iată, că în acest timp de rătăcire păgânească cerul a vizitat pământul. În dimineața zilei de 13 Maiu 1917 trei copilași *Lucia de Jesus, Francisco Marto și Jacinta Marto*, de 10, de 9 și de 7 ani, duceau turma de oi la pășune. Locul de pășune unde ei mergeau se numea »*Cova da Iria*« nu departe de orașul *Fatima*, ținut cam sterp unde nu erau decât scăeți și tufe. Copilașii își făceau rugăciunile sfântului Rozar, evlavie tare mult răspândită în Portugalia, obicei pe care îl îndeplineau în fiecare zi. În amiaza mare, o tânără femeie, de o frumusețe cerească li-se arată deasupra unei mici batură de stejar. Arătarea minunată nu se părea să fi avut mai mult ca 18 ani. Imbrăcămintea sa era de o albeață ca zăpada. Fața sa de o frumusețe cerească, care imprărie supranaturalul, se prezenta senin și grav și lăsând să se întrevadă o ușoară umbră de mâhnire. Avea mâinile împreunate ca de rugăciune, iar de ele atârna un rozar alb cu crucea de aur. Arătarea cerească era înconjurată de o lumină tainică strălucitoare.

Când copiii văzură arătarea, fugiră de frică. Însă ea îi liniști și li făcu să se apropie.

Lumină pe drumul neamului

Sedinta festivă a »Astrei«, ținută în ziua de 20 Sept. în Palatul Cultural din Blaj, a început prin cuvântarea dlui *Iuliu Moldovan*, profesor universitar la Cluj, președintele »Astrei«. Cuvântarea Dsale, plină de adevăruri ca poama bună de suc dulce, și luminoasă ca o rază, o publicăm aici în întregime:

SIRE!

Astra are azi o mare sărbătoare. Au trecut 75 ani de când, sub ocrotirea nemuritorilor arhieriei Andrei baron de Șaguna și Alexandru Șt. Șuluțiu, din dorul de lumină al românilor din Ardeal, a luat ființă Asociațiunea noastră. Trei sterturi de veac se împlinesc, de când primul ei președinte și marele ei organizator, Andrei Șaguna, a prezintat împreună cu Timotei Cipariu, George Barițiu și Ioan cav. de Pușcariu, scopurile Astrei și a pășit la realizarea lor; scopuri spre cari și-au îndreptat toată munea lor devotată propovăduitorii culturii românești în Ardeal și Banat și Iadeosebi conducătorii, cari au urmat pe Șaguna în președinția Astrei și anume: Vasile baron Popp, Iacob Bologa, Timotei Cipariu, George Barițiu, Iean M. Moldovan, Alexandru de Moosonyi, Iosif Sterca Șuluțiu, Andrei Bârseanu și Vasile Goldiș. Cu mândrie și adâncă recunoștință pomenim azi de acești uriași ai gândirii și înfăptuirii românești și în același timp cu zmerenie ne închinăm în fața memoriei Marelui Rege desrobitor și întregitor de neam Ferdinand I, primul nostru Președinte de onoare, Rege al tuturor Românilor.

Asociațiunea noastră are azi o zi de mare bucurie. Adunarea ei jubilară are onoarea să fie prezidată de însuși Regele nostru iubit.

Adâncă este gratitudinea noastră pentru înalta prezență a Majestății Voastre în fruntea adunării de azi; copleșitoare cinste pentru noi și prea generoasă cinstitoare a aceluia, a căror amintire o sărbătorim.

SIRE!

Sub scutul bisericilor noastre a luat ființă »Astra«; eredita strămoșească i-a fost călăuză activității, arhieriei înalți ea și preoții lor au ținut totdeauna să fie alături de ea. Cu adâncă recunoștință pomenim această ocrotitoare colaborare

și ne bucurăm, că așa cum înainte în clipe de înălțare și pe ogorul muncii culturale își dădeau frățete mâna, așa și azi, spre solidară manifestare pentru rosturile Asociațiunii, împodobesc în frățescă unire adunarea noastră jubilară Arhieriei noastre în frunte cu I. P. S. Mitropolitul din Sibiu.

Ne-am intronit azi, ca și în 1911, tot în acest Blaj, „de unde, cum spunea atunci Andrei Bârseanu: au purces... atâtea raze de lumină în toate colțurile locuite de români... unde a licărit de atâtea ori în nopțile lungi de iarnă candela răbdurii a cercetătorilor graiului și trecutului nostru; unde a răsunat odinioară glasul marilor dascăli și neamului nostru... de unde au pornit, plini de însuflețire, atâți apostoli devotați, în toate ținuturile cu grai românesc; unde s'au întâlnit de atâtea ori, în vremuri grele căutând sfat și îmbărbătare, aleșii neamului“.

Intreaga noastră recunoștință o merită despărțământul Blaj al Astrei, făcându-ne cu putință să ținem adunarea noastră jubilară din nou aici, în inima Ardealului, în Blajul îndemnurilor și amintirilor mărețe.

SIRE!

Să-mi fie îngăduit, ca în locul unui prea scurt istoric al trecutului nostru de 75 de ani, să cercetez îndemnurile cari au îndrumat rostul Astrei în trecut și învățătura care se desprinde din acel lung trecut pentru rostul viitor al Asociațiunii. Căci eu cred, că nu poate fi azi o cinstitoare mai petrivită a memoriei înaintașilor decât niștința de a le cunoaște rostul jertfei și de a le urma chemarea plină de dragoste ocrotitoare.

Cu toate că, răspanderea etnică și adâncă credință erau baza activității Astrei, nu întâlnim în programul ei de muncă o accentuare a importanței lor. De fapt nici nu era prea necesară această accentuare, căci înainte era firesc să fii credincios și bun român. Opresiunea străină, instinctul de conservare, tradiția, lupta și suferința, adânceau credința și solidaritatea, și în minice exemple se evidențiază, că pentru român nu era altă chieșăie a biruinței, decât încrederea în dreptatea Celui de sus și forțele proprii.

Nu averea, ci omul cu însușirile sale firești hotărea atunci asupra reușitei în lupta, oțelitoare de forțe, pentru existență; o luptă care selecționa cu atâta severitate valorile românești. Și dintre acele însușiri omenia era calitatea de căpetenie, caracteristică românilor; omenia, care cuprindea și credința și cinstea, demnitatea, răspunderea etnică, și dispoziția de a lupta și jertfi pentru binele neamului. Rosturile individului erau disparente față de acele ale familiei și neamului, iar din împletirea îndemnurilor credinței, tradiției și conștiinței românești un crez a rezultat, neformulat în cuvinte, mai mult simțit decât știut, care colora specific românește gândurile și faptele tuturor.

A lupta pentru binele etnic era identic cu jertfa adusă pe altarul credinței, iar propovăduitorii cei mai de seamă ai rostului nostru etnic erau preoții, ei însuși exemple de virtuți etnice și creștinești. Preoții, cari nu se limitau să slujească ocazional la altarul sfântului lăcaș, prin pilda lor și a familiilor lor, prin necontenita lor trudă educativă ridicau nevăzute altare în stinul tuturor familiilor, în cari bărbați, femei, tineri își îndeplineau cu sfînșenie îndatoririle față de biserică, neam și glia strămoșească.

Iată categoria forțelor etnice, cari ne-au pregătit biruința și pe cari, fără posibilitate de deviere, își puteau clădi construcția lor civilizatorie înaintașii. Era atât de firescă realitatea acelor forțe și dănuirea lor, încât toate energiile culturale disponibile puteau să fie rezervate cuceririi progreselor civilizațiunii. Iar între aceste

bărbatul ei, căreia nu-i este iertat a se mărita după altul... Așadară și sora această, care, pecum spune, a fost silită să se mărite după altul, dacă vrea să primească trupul lui Hristos și să nu se socotească preacurvă, să facă penitență, dar așa, ca, începând din timpul penitenței, să nu se mai împreune cu bărbatul al doilea, care nu se numește bărbat, ci preacurvar.

Iată așadară că toți sfinții Părinți din veacurile cele dintâi ale creștinătății sunt, cu trup cu suflet, împotriva divorțului și nici nu vreau să audă de cartea de slobozire pe care a îngăduit-o, la vremea sa, Moisi Jidovilor. Pe acești sfinți Părinți li cinstește pe o formă și biserica ortodoxă și biserica unită, așa că păreriile lor sunt de foarte mare preț. Și dacă biserica ortodoxă îngăduie cu toate acestea divorțul, greșește și lucrăază vădit împotriva aceluia pe cari li numește mari dascăli ai lumii și ierarhi.

Părintele Iuliu

Au trecut 20 de ani dela moartea lui N. Filipeșcu. În ziua de 30 Sept. s'au împlinit 30 de ani de când a murit *marele român N. Filipeșcu*. În timpul vieții ei a scris *Regelul Ferdinand* următoarele cuvinte: „Ești trimisul lui Dumnezeu să împlinești visul unui neam. Vel fi cel mai mare voevod al țării: Domn al întreg Ardealului, al Țării Românești și al Moldovei“. Și așa s'a întâmplat. Fle-i țărăna ușoară, acestul român care în timpul secției a prezintat cu adevărat fericirea neamului ce urma să vie.

S'a împlinit un an dela începutul războiului din Africa. În ziua de 2 Oct. a. c. s'a împlinit un an de când Italia a declarat războiul Abisiniei, pe care în 7 Iuni a și cucerit-o. Italianii au sărbătorit această zi, iar cuvântarea pe care d. Mussolini a ținut-o cu acel prilej, a fost rostită acum din nou, ca amintire. În timp ce italianii sărbătoresc, Negusul Halle Selasie bate la porțile puternicilor din Anglia, doar-doar își va câștiga iar tronul. Dar se pare că a trecut baba cu colacul.

Arătarea ceru copiilor să se întoarcă la același loc, la același oră în 13 a lunii viitoare, și așa la fiecare lună până în Ostmvrie. Prietare alte lucruri Ea îndeamnă pe copii să facă rugăciunea sf. rozar, căință pentru păcate spre a domoli dreptatea dumnezească și spre a opri pedeapsa gata de a se descărca asupra omenimii. Cu alte cuvinte: *Pocăință și rugăciune*. Arătarea mai ceru ca să fie ridicată o capelă în acel loc în onoarea Sa.

În timpul arătărilor un lung schimb de vorbe a avut loc între Lucia și sf. Arătare. Aceste întâmplări minunate au fost însoțite de anumite semne neobișnuite ce se arătau pe cer și cari atrăgeau privirile celor de față, iar stejarul deasupra căruia se arăta viziunea cerească era învăluit de un nor alb și des. Vedenia minunată, încă în prima arătare, a întâlmnat pe toată lumea că pe 13 Ostmvrie se va întâmpla o minune ca toată suflarea să creadă că Ea e într'adevăr *Doamna Noastră a Rosariului*, după cum s'a fost numit încă în prima arătare. În ziua numită, lume multă s'a fost adunat în fața stejarului cu minunea. Erau de față tot felul de oameni, dela cei mai aleși pe cari li avea Portugalia până la cei mai nepăstuiți oameni ai sortii. În fața acestei lumi o întâmplare neobișnuită s'a produs. Și anume: soarele tremura, făcând anumite mișcări foarte repede, de cari micio-

dată nu s'a mai văzut, — înafară de legile după cari se conduce lumea —, învârtindu-se fur-tunos în jurul axei sale, înbrăcând una după alta toate culorile curcubeului și aruncând în toate părțile în formă de mănunchiu o lumină stranie. Această întâmplare neobișnuită s'a repetat de 3 ori.

Din acel moment lume tot mai multă venea la acel loc ales, spre a-și mai potoli setea după viața de dincolo. Din slava cerului sfânta Arătare vărsa din belșug daruri făcătoare de minuni peste esice cercetau acel loc minunat. Miamii vindicătoare de tot felul de boale, întoarseri de persoane însemnate la religia cea adevărată-catolică, moartea înspăimântătoare a câtorva ființe, cari, împinse de rătăcirile lor religioase potrivale religiunii catolice, îndrăzneau să rostească vorbe nesocotite împotriva Fecioarei binecuvântate și batjocorind arătările Ei, — toate acestea au coalucrat pentru a spori potopul de lume care venea la Fatima să se însușească în seata aceluia cari preamăreau pe sf. Fecioară arătându-și credința lor vie prin cântările frumoase și sfinte cari răsunau în depărtări, întrecând astfel orice alt loc minunat de închinare.

(Urmează)

Citiți „UNIREA POPORULUI“

două categorii de forțe, ale fondului etnic și ale civilizațiunii, era un echilibru dinamic, în permanență și în mod automat, controlat și menținut de interesele superioare ale neamului.

A venit epoca libertății noastre, progresul civilizatoriu a luat un avânt nebănuț, armele rațiunii sporesc neconținut. Dar echilibrul între forțele etnice și cele ale civilizațiunii a fost răsturnat. În locul crezului unic, care cerea credință, jertfă, luptă pentru binele etnic, o avalanșă de crezuri, îmbrăcate în haina sistemelor politice, au năvălit asupra neamului pulverizat în indivizi, fiecare din acele sisteme vestind înșelător, că el singur este menit să asigure fără multă luptă și jertfă maximul de beneficiu în comoditate și avere pentru toți.

Vrăjii de aparenta atotputernicie a banului și de tăria armelor rațiunii, am uitat repede de acele forțe tainice cari ne-au asigurat în trecut biruința. Într-o vreme, când valoarea forțelor sufletești este nesocotită și rațiunea cere argumente și dovezi palpabile pentru rostul și rentabilitatea credinței, lupte și jertfe, au început să se năruie temelile existenței noastre ca neam; credința și răspunderea etnică, orânduie firească a familiei slăbește și în locul luptei, care înobilează, în locul jertfei pentru apărarea patrimoniului propriu, se cultivă tot mai mult parazitismul egoist, comod, exploatare al sudoarei altora.

În alte țări materialismul în oarba lui exagerare a ajuns să serbeze orgii de distrugere, începând să înnece în sânge și foc glasul credinței, soarta familiei, viitorul neamului.

Dar împărăția materialismului parazitare pe sfârșite! Din suferințele și cataclismele trecutului, din perspectiva grozavă a distrugerii omului superior și a neamului creiator, din dorul de a așeza în locul parazitismului revoltător, în locul ficțiunii egalității nivelatoare: omenia, demnitatea, concurența și ierarhia valorilor, din dorul de a ne putea închina din nou în fața Celui de Sus, în grele lupte o lume nouă se naște, în care va conduce destinele vieții minunată și simplă învățătură, că chezașia biruinței în viață nu pot fi decât forțele proprii firești și încrederea în dreptatea meritată a Celui de Sus.

Această învățătură ne îndeamnă ca în locul haosului de concepții străine de sufletul poporului nostru, să așezăm la temelie existenței noastre din nou un unic crez. Și ca acele temelii să poată rezista la asaltul ademenirilor civilizației moderne, ele trebuiesc cimentate prin forța unei concepții de viață convingătoare, simplă, firească, care să ne sensibilizeze și disciplineze pe toți, și să devină busola sigură, dreaptă a evoluției noastre firești.

Viața noastră este un dar, venit din veșnicie prin neam și familie. Perspectivele ei sunt dinainte limitate prin zestrea de potențialități firești, pe cari le moștenim. O zestre, care alta este dela om la om în nesfârșită variațiune, alta și alta trebuia deci să fie limita capacității și aspirațiilor fiecăruia.

Acea zestre firească, modelată prin mediu, indică locul, în care putem produce fiecare mai bine spre binele și fericirea proprie și spre binele patriei. Selecțiunea spre locul potrivit fiecăruia nu se poate face decât prin concurența valorilor, prin muncă emulativă, care trebuie să devină permanentă ca principal stimulent al menținerii valorilor și al progresului.

În acest sens munca nu mai este o corvoadă, ci necesitatea organică, imperativul fiziologic, de a exterioriza în armonie și de a menține și spori prin permanent exercițiu energile fizice, intelectuale și morale specifice fiecăruia; iar fericirea și rostul vieții noastre nu este belșugul banilor, ci să creiăm și procreiăm spre binele neamului după felul specific nouă oricât de modest ar fi: o fericire accesibilă tuturor oamenilor sănătoși, un rost pe care orice

om normal îl poate îndeplini, indiferent de avere și stare socială.

Și așa, cum mersul vieții individuale este hotărât de zestrea firească, așa și evoluția neamurilor este determinată de aceleași forțe biologice. Forța numerică și calitativă firească este aceea, care hotărăște în lupta dintre popoare; o luptă care nu trebuie să fie totdeauna războiul, ci poate fi concurența pașnică, cavalerescă și dreaptă a valorilor etnice, din care cel învins nu iese ingenușiat, ci stimulat spre noi eforturi, spre o performanță superioară. O luptă, care niciodată nu poate aduce biruința finală, căci concurența valorilor opuse este chezașia menținerii lor și a progresului, este chezașia menținerii vieții, este viața însăși.

În acest mers al vieții, Statului trebuie să i revină principala datorie, de a-și baza toată organizațiunea în toate compartimentele ei, pe realitatea și cerințele prosperării firești a capitalului său uman, de a-i cunoaște evoluția, mediul modelator, bilanțul și topografia valorilor și de a chivernisi prudent acel capital, ferindu-l de orice i-ar putea diminua valoarea sau compromite viitorul. Statul are datoria de a pune în centrul atenției sale permanente nu individul, ci familia sănătoasă, de a-i ușura acesteia cu orice sacrificiu, îndeplinirea rosturilor ei etnice și creștinești; de a spori din generație forțele biologice active ale populațiunii și de a o pregăti ca să-și poată apăra, prin forțele proprii, cu demnitate, patrimoniul.

Statul are obligațiunea să ocrotească în mod deosebit țărâtimea înrădăcinată în glie și tradiție, păstrându-i proporția cuvenită și capacitatea de regenerare a elementelor diferențiate din sânul ei.

Statul va trebui să grijească, ca o parte a acestor elemente de elită să rămână rurale, pentru a fecunda și spori capacitatea de creațiune și pentru a împodobi viața lăuntrică, specific etnică, a țărâtimei, iar o altă parte prudent îndrumată, să se ridice în meserii, comerț, industrie, profesii libere, funcțiuni publice, în proporții dictate de cerințele reale prezente și viitoare și de disponibilitățile biologice ale țării.

Statul are misiunea să ușureze selecțiunea dreaptă a valorilor și așezarea fiecăruia la locul indicat prin capacitatea lui, asigurându-i posibilitatea, ca prin o muncă acomodată lui să-și poată da maximul de roade spre binele patriei și spre satisfacerea firei lui.

Statul are însă și obligațiunea de covârșitoare importanță, să ocrotească cu toată grija și cu orice jertfă bisericile noastre, protectoare a ființei noastre etnice, să le ferească de orice le-ar putea știrbi prestigiul și autoritatea și să grijească, ca intelectualii, îndeosebi preoții și familiile lor, să devină din nou exemple de virtuți etnice și creștinești, și propovăduitorii chivernisirii înțelepte a vieții românești.

Politica de bază, permanentă, una numai poate să fie: politica vieții, biopolitica, care pune omul, familia în centrul preocupărilor, omenia în fruntea calităților și rezervă materiei modestul rol de slujitor al omului; politica bazată pe legile vieții, imuabile, eterne, pe cari omul nu le poate nesocoti decât cu risul suferinței etnice.

Sistemele politice economice, individualiste și sociale, în aplicarea lor au pot avea alt rost decât de a servi prin concurența lor continuă, prin intervenția lor acomodatoare ca instrumente de echilibrare în vâltoarea acțiunilor și reacțiunilor sociale prea dispuse de a devia spre extreme dăunătoare. Dacă deci biopolitica admite, și cere chiar, intervenția organizațiilor politice, individualiste sau sociale, intervenție regulată însă de cerințele firești ale capitalului-om, ea nu poate admite niciodată organizațiuni politice sau acțiuni, cari atacă temelile existenței noastre: credință, familie, glie, neam și patrie. Cine se lasă prins în

mejele unei atari acțiuni un trădător este, deopotrivă de primejdios, fie că nu-și dă seamă de lești ale distrugerii.

Căci viața noastră este un dar, venit prin neam și familie, din veșnicie, din partea Celui de Sus. Focarul continuator al vieții este familia, care numai în cadrele neamului și pentru el are rost să existe, așa cum viața individului numai integrându-se în familie și slujind neam și patrie are rost să fie. Căci neamul este purtătorul scopului vieții, el ne-a dat-o, el ne-a ridicat unde suntem, lui și patriei trebuie să-o închinăm, ca să-o poată continua viguroasă în veșnicia vremurilor ce vin; prin el ne apropiem de Dumnezeu, care prin înălțarea neamului doar ne laudă faptele noastre bune și prin suferința lui ne pedepsește abaterile dela normele morale, rosturile etnice și legile eterne cari hotărăsc mersul vieții.

Dar așa cum spațiul trebuie să fie suportul timpului, mediul supertul și modelatorul vieții, așa în glie trebuie să fie înrădăcinată familia și patria trebuie să fie spațiul potrivit al neamului. Nedespărțite și acomodare cerințelor firești trebuie să fie familie și glie, neam și patrie. Când vorbesc deci de familie înțeleg și glia care o adăpostește, când vorbesc de neam înțeleg și patria care-l ocrotește, și pe care cetățeanul, de orice neam ar fi, trebuie să-o iubească, dacă vrea să fie un om de omenie. Familia desrădăcinată, instrăinată de glie este ca neamul privesc fără patrie. Ele se ofilesc, se ating sau devin parazitare, pierzând forțele sufletești menite să le asigure o dăinuire demnă. Ele pierd îndemnul, cari ne învață rostul existenței noastre pe pământ, respectul ființei altora, truda și jertfa pentru a exista cu demnitate și pentru a sluji un bine superior, ne învață închinarea creștinească, care o binecuvântare este și va fi pentru noi.

Așa este și așa va rămâne totdeauna, căci oricâte mii de ani vor trece și milioane de avânți vor adăuga descoperiri la descoperiri, taina eternității ei nu vor putea-o lămurii, pragul veșniciei nu-l vor putea trece, decât jertfind viața.

Eu cred, fiindcă sunt om, fericit că dincolo de lumea văzută știu veșnicia, împărăția Celui de Sus, căruia a mă închina este o trebuință a sufletului meu. Eu cred, fiindcă sunt român și știu,

Îți dau ce am primit

Ce mare durere e, să nu ai de unde da Mila pe care o cer misionarii, creștinilor din lumea întreagă, nu o cer pentru ei, ci pentru acești sărmani cărora nu e destul să le dea numai cuvântul adevărului, ci e lipsă și de câțiva gologani ca să-și stampenească foamea!

că din veșnicie prin neam mi-a venit vieța, pe care neamului trebuie să-o închin înțărindu-l în drumul lui spre veșnicie, prin neam mă apropii de D-zeu. Acela, dela care emană vieța și legile ei, și căruia dator sunt să-i aduc ca prinos pentru vieța dăruită, jertfa luptei și faptei mele românești.

SIRE!

Din truda de 75 ani a ASTREI, și din atența observare a trecutului nostru, se desprinde învătățura, pe care mi-am permis să o schițez: concepția de viață simplă, firească, senină și românească. Indemna al înaintașilor și chemare la datorie, ca nu din vina noastră, a celor mențiți să-l oserotim, poporul nostru iubit și bun să fie din nou expus la suferințe și pentruca, tari pe gândurile și rosturile noastre românești, să ne dăm toată truda și jertfa ca să putem intra cu fruntea 'n sus, mândri de a fi români și cu perspectiva înălțătoare a biruinței în vremurile grele, cari ne așteaptă.

Dacă altor așezăminte culturale le revine mobila sarcină, de a contribui la cunoașterea și sporirea patrimoniului SOCIAL pe întreg cuprinsul țării și pentru toți cetățenii, ASTREI — atât de generos sprijinită de înalta bunăvoință a Majestății Voastre — Astrei, în regiunea ei, va trebui să-i rămână și în viitor rostul principal, de a lupta pentru cunoașterea și sporirea din generație în generație a noastre noastre ETNICE, românești, de a lupta pentru generalizarea concepției noastre de viață și pentru unirea tuturor în toate problemele mari ale neamului și patriei iubite.

Așa vom asigura mai bine echilibrul necesar între forțele etnice și cele ale civilizației, așa ne vom înadra mai bine în marea operă culturală concepută și patronată de înaltul gând al Majestății Voastre, așa ne vom arăta mai bine recunoștința pentru cei ce înaintea noastră au muncit și jertfit în cadrele Astrei. Clipele de față lor le închinăm, sufletelor mari, pe cari le simțim plutind în jurul nostru, cutremurate și ele de nespusa bucurie, că în fruntea noastră se află Regele iubit al tuturor românilor.

Să trăiți Majestate!

Dela „Astra“

Comitetul Central al „Astrei“ Sibiu, cu Nr. 3218 din 30 Septembrie 1936 a trimis la adresa dlui Alexandru Lupeanu, președintele despărțământului Blaj al „Astrei“ următoarea scrisoare de mulțumită, din prilejul serbărilor de 75 ani dela întemeierea Asociației, cari au avut loc la Blaj în zilele de 19, 20 și 21 Septembrie 1936.

Domnule Președinte,

Comitetul central al instituției noastre își îndeplinește o sfântă datorie de a Vă exprima viile sale mulțumiri și adâncă recunoștință pentru buna primire, ce membrii despărțământului de sub conducerea DVoastră i-a făcut-o cu prilejul adunării generale, ținută în zilele de 19—21 Septembrie a. c., în orașul Blaj, precum și pentru modul de organizare excelentă a manifestărilor artistice-culturale cu acel prilej.

O muncă titanică ați depus la organizarea jubileului de 75 ani al instituției noastre și Vă mărturisim din tot sufletul nostru, că această muncă a Domniei Voastre și a celorlalți membri din comitetul despărțământului Blaj a fost încredunată de cel mai desăvârșit succes.

Rugându-Vă să binevoiți a exprima, în numele comitetului central, tuturor celor cari Vău sprijinit la organizarea acestor serbări jubileare, mulțumiri și recunoștință pentru acest sprijin, primiți asigurarea deosebitei noastre stime și considerațiuni.

ss. D. Moga
vicepreședinte

ss. N. Băilă
secretar

Marea adunare antirevizionistă dela Satu-Mare

Partidul național-țărănesc a organizat pentru ziua de 4 Oct., la Satu-Mare, o mare adunare antirevizionistă. S'au strâns în acel oraș dela marginea țării, de unde glasurile se aud până peste graniță, peste 30 de mii de Români din jud. Satu-Mare, Bihor, Sălaj, și Maramureș, toți înălăcăriți întru apărarea granițelor țării.

A luat parte și o delegație puternică de cehoslovaci, cari au ținut să dovedească astfel că vor fi alături de noi când cineva ne-ar călca hotarele.

Dintre fruntașii partidului au fost, în afară de d. Iuliu Maniu, fiu al Sălajului, dnii: Ion Mihalache, Mihai Popovici, Dr. Nicolae Lupu și mulți alții. S'au ținut cuvântări înălăcărâte, ieșite din adâncul sufletelor, pentru paza hotarelor țării. Redăm aici o parte din cuvântarea ținută de d. Iuliu Maniu.

Fraților,

Apele, spală pământul totdeauna la țărături. Vrei să aperi un pământ? Vrei să aperi a moște de vijelia apelor? Trebuie mai întâi să-ți aperi țărutul și să cauți ca țărăturile să fie bine întărite. Pământul sfânt al Țării Românești, aceste țărături le ați apărât voi, vajnici Români din Maramureș, Sătmar și Bihor. Toate valurile dușmănoase aici s'au lovit mai întâi și mi-aduc aminte când am venit să întâmpin aci ca copil, pe Vasile Lucaci, pe Gh. Popp de Băsești și Iuliu Coroianu, care venea dela desbaterea dela tribunalul de Satu-Mare, când a fost condamnat părintele Vasile Lucaci la doi ani închisoare. Int aduc aminte că Români din Satu-Mare, batjocoriți de-o mare parte din maghiari, cum stăteau în jurul lor, ca să le dea însuflețire, tărie, ca să poată susține adevărul.

Și mi-aduc aminte când am fost aici la Satu-Mare, de marea nenorocire pe care au aruncat-o dușmanii asupra capului nostru cu Hajdudorogul, cum dv. împreună cu Mureșan ați stat în temniță pentru apărarea credinței și limbei românești.

Am venit să facem o făgăduință sfântă: în afară vom apăra hotarele, iar în lăuntru vom ști să apărăm drepturile și dreptățile poporului românesc. Să fim la morală creștină și la drepturile neamului românesc.

Naționaliștii spanioli înaintează spre Madrid

Naționaliștii spanioli înaintează spre Madrid pe două fronturi, dinspre miază-noapte și miază-zi având peste 150 de mii soldați. Ultima știre sosită anunță că naționaliștii se găsesc la o depărtare de 26 km. de Capitală.

Guvernul din Madrid, unde poruncesc în mare parte comuniștii, a adus o lege prin care toate femele și copiii dela 10 ani în sus sunt declarați mobilizați pentru serviciile armatei.

Guvernul de altfel continuă cu cruzimile lui de până acum. Un naționalist care a fost între cei ce rezistau în orașul Toledo, povestește că aeroplane de ale guvernului le aruncau pachete cu mâncări otrăvite. Tot acela spune că în noaptea de 23 August, 70 de preoți ai catedralei au fost uciși de comuniști. Acești preoți au fost smulși din biserica lor și împușcați pe străzi, dealungul zidurilor catedralei pe care se mai văd încă urmele de sânge.

O știre arată că situația guvernului e slabă de tot. Mulți funcționari superiori pleacă din Barcelona (care e încă în mâna guvernului) cu afaceri în altă parte, dar nu se mai întorc, dovadă că și ei cred că vor pierde lupta.

Noul ministru al României la Londra

Atlam că Majestatea Sa Regele a numit pe d. Vasile Stoica în postul de ministru al României la Londra. D. Stoica a fost până acum ministrul României la Sofia, Capitala Bulgariei. Dsa este ardelean de origine, din părinți țărani, din Avrig de lângă Sibiu, unde vine uneori să se odihnească după munca grea din cancelariile Capitalelor străine.

A ajuns în treapta înaltă de ministru datorită priceperii și hărniciei sale, și dragostei cu care dânsul muncește pentru înălțarea neamului. La Londra a fost numit tocmai datorită hărniciei de care a dat dovadă la Sofia. Avem lipsă în capitala Angliei de un reprezentant strălucit, așa cum a fost d. Titulescu care a ocupat mulți ani postul de ministru la Londra. Și acel reprezentant strălucit a fost găsit în persoana dlui Vasile Stoica, feciorul de țărani din Avrigul Sibiului. Cinstea e cu atât mai mare, pentru dânsul și pentru cei din mijlocul cărora s'a urcat.

A murit primministrul Ungariei

În ziua de 6 Oct. dimineața a murit generalul Goemboos, primministrul Ungariei. El se afla la un sanator din Muenchen (în partea de miază-zi a Germaniei) deoarece suferea de rac la rinichi, încă de mai multă vreme.

A scăzut și prețul banilor italieni

Săptămâna în care am intrat a început cu o știre neașteptată venită din Italia. Guvernul italian adecă, adunat la sfat, a hotărât să scadă și prețul lirei italiene, cum au scăzut englezii prețul lirei, americanii al dolarului și francezii al francului. Prețul lirei a fost scăzut aproape la jumătate.

În legătură cu scăderea prețului banilor străini, guvernul român a ținut un sfat tocmai la începutul săptămânii.

Spune scrisoarea care a fost dată gazetelor la sfârșitul desbaterilor, că după

o discuție lungă, miniștrii au hotărât să susțină cu tărie prețul de acum, adecă stabilizat, al banilor românești.

Jalea unei familii

Dol copii arși de vii — Mama moare de durere, iar tatăl înnebunește

În stăna dela pârăul Cinodului, din apropierea Gheorgheniilor, își ducea veacul, păzind oile sătenilor, ciobanul Vasile Ciorbea împreună cu cei doi fi ai săi, Ioniță și Nicolae. De fel era din Bicz-Ciuc; acolo se afla soția-sa, care spalându-le hainele se gândea cu drag și cu durere la soțul și copiii cari, zi și noapte, pe vreme frumoasă, pe vânt și pe ploaie, pășteau oițele altora, purtându-le după pășune bună pe pârăul Cinodului. Când urca femeia până la stână sau coborau fiicții, în sat cu urda'n traistă, era adevărată sărbătoare în familie.

Într'o bună zi a început șirgul nenorocirilor în familie și fericele a fugit din ea. Printr'o întâmplare nenorocită, cei doi copii, Ioniță și Nicolae, lumini în ochii mamei, ajutor și mândrie tatălui, tovarăși nedespărțiți ai oișelor, au ars de vii în stâna de lângă pârău. Vestea și-a făcut drum, ca un vânt repede, până în sat, până la urechile mamei care la auzul ei a căzut bolnavă la pat și a doua zi a și murit.

Când a coborît ciobanul din munte, să-și mângâie soția îndurerată, a găsit-o moartă. O elipă a stat pe gânduri, parcă nu-i venea să creadă. Apoi gândul s'a pironit locului, sigur de nenorocire. Și gândul pironit a rămas pentru totdeauna. Bietul om isebunise, ca o ultimă verigă într'un lanț de nenorociri. Și dintr'o familie fericeită a mai rămas doar el, cu mintea răvășită. Doamne apără și fericeții!

De prin sate

Bucurie curată la Șăulia de Câmpie

Ziua de 27 Sept. a. s., a fost zi de bucurie curată pentru credincioșii gr. cat. din Șăulia de Câmpie. Biserica, — pentru ridicarea și înfrumusețarea căreia au lucrat mulți, începând cu neuitatul pâr. Rusu care acum 60 de ani a făcut primul pas pentru ridicare, apoi pâr. Al. Valea, pâr. Boros și actualul preot Gheorghe Pădurean, la străduințele căruia a fost împodobită și înzestrată cu toate cele de lipsă, — a fost binecuvântată în ziua amintită de P. Sf. Sa *Episcopul Alexandru* dela Baia-Mare, un fiu al acestei comune, unde părintele Său a păstorit biserica. Așa că ne putem închipui bucuria locuitorilor comunei.

Sf. Mitropolie a Blajului a fost reprezentată la actul sfințirii de către *Rev. Gh. Dănilă*, canonic, Cl. DD. *Dr. Ioan Cristea* și *Dr. S. Iodoran*, ca diaconi, și *Rev. Nicolae Florea*, absolvent de teologie, cantor. Au sosit în comună sâmbătă, în 26 Sept.

Încă în aceeași zi a sosit, cu mașina dela Tg. Mureș, însoțit de d. subprefect *Dr. St. Pantea* și *Dr. V. Rusu*, P. Sf. Sa *Episcopul Alexandru*. La intrarea în comună era ridicată poartă de triumf, lângă care așteptau autoritățile comunale, călăreți în frumoase costume naționale, corul *fav. I. Bomeu*, care a cântat „Pe Stăpânul“, și mulțime mare de credincioși. După cuvântările de bun sosit ale primarului *I. Turcu* și *Gh. Turcu*, și răspunsul călduros al P. Sfinției Sale, convoiul s'a îndreptat spre biserică, întâmpinat fiind în fața școlii de sobor de 12 preoți în odăjdii, în frunte cu *Rev. Gh. Da-*

nilă. A vorbit *P. O. Nicoară*, protopop în Râșiv, răspunzând P. Sfinției Sa. În ușa bisericii a fost primit, cu înfăcărare cuvinte, de pâr. *Gh. Pădurean*, preotul local. După vorbirea *Ex. Sale*, s'a slujit inseratul și o parte din ceremonialul dela sfințirea bisericii.

Duminecă dimineața, s'au strâns la biserică peste 5 mii de credincioși. A slujit P. Sfinția Sa *Episcopul Alexandru*, însoțit de 12 preoți, făcându-se în decursul sf. slujbe sfințirea bisericii.

Mulțime mare de credincioși ascultau sf. slujbă afară, nemai încapând în biserică. Din parohia Grebeniș au fost 800 de credincioși în grup, cu prapori și drapel, cu pâr. Tătar în frunte.

La sfârșitul sf. slujbe *Ex. Sa* a ținut, afară, o înimioasă cuvântare, *despre biserică cea adevărată și adevăratul creștin*.

Încă în aceeași zi P. Sfinția Sa a părăsit comuna unde și-a petrecut copilăria. Credincioșii i-au petrecut cu lacrimi în ochi, lacrimi de bucurie și fericire.

Locuitorii comunei, cari la stăruințele tânărului preot *G. Pădureanu* și primeurator *I. Turcu* au contribuit la înălțarea și înfrumusețarea bisericii, pot fi cu adevărat deplin mulțumiți de roadele ostenselor lor.

a. t.

Sfințire de steag Marian în Bobohalma (Târnava Mică)

Reuniunea „Mariană“ din Bobohalma s'a înființat în anul 1928, având atunci ca membre 21 de femei. Astăzi are 52 de membre, harnice slujitoare pentru sufletul lor și pentru lăcașul Domnului. Astfel, în acești opt ani, pe lângă *deprinderile sufletesti*, (rugăciuni, ascultări de slujbe sfiate, mărturisiri și cuminecări etc.), au lucrat pentru biserică din loc *un stihar* la noule ornate bisericesti, *draperii* la ușile bisericii, *acoperitoare pentru sf. potir* și una pentru sf. masă, *2 mese* în biserică pe care sunt așezate icoanele de închinat, și o *cruce frumoasă* ridicată în grădina parohială.

În primăvara acestui an, Reuniunea a hotărât să facă un *steag* pe care să-l sfințească în ziua de 8 Sept., nașterea Prea Curatei Fecioare, când se împlinesc opt ani dela înființare. Steagul a fost lucrat, cu mâna sa și după gândul său, în cinste, de dna *Maria Șerban*, soția preotului local.

Sfințirea steagului, frumos lucrat, s'a făcut în ziua de 8 Sept. S'au mai sfințit totodată 7 icoane și s'a slujit parastas pentru odihna sufletelor alor 7 femei, care au murit fiind membre ale Reuniunii.

Pâr. *Ioan Șerban*, preotul comunei, a ținut o înșuflețită predică, plecând din cuvintele scrise pe una din cele 2 fețe ale steagului: *Bucură-te Marie, Domnul e cu tine*. Noul steagului au fost dnii *Dr. Onoriu Cismaș* notar public în Dicioșmărtin și *Porfiriu Stroia* din loc, căroro prezidenta Reuniunii, dna *Maria Șerban*, la masa de după slujbă, le-a mulțumit călduros pentru aceea au făcut pentru steag. Au mai vorbit dnii *Dr. Onoriu Cismaș*, *Inv. Victor Crețu* și *Porfiriu Stroia*.

La cadrele Reuniunii, și pentru reușita serbării sfințirii steagului, au mai lucrat, în afară de preotul local și prezidenta Reuniunii *Fira Stroia*, casierita Reuniunii, care s'a străduit mult pentru strângerea sumelor de lipsă și tânărul surator-primar *Ioan Matei*, gata de a sări în ajutorul Părintelui pentru orice lucru bun. Dar pentru buna reușită a Reuniunii și a sfințirii steagului, sunt vrednice de toată lauda în primul rând *membrele*

Reuniunii, cari cu sârguință și dragoste lucrează pentru tot lucrul bun. Și cu bucurie încreștrăm să au tovarăși pentru săvârșirea bineleui și frați din biserică ortodoxă. Întrățiți, pentru biruința bineleui. (c.)

Binecuvântarea bisericii gr. cat. din Cheș

În ziua de 6 Sept. a. c. s'a făcut binecuvântarea bisericii gr. cat. din *Cheș*, din dieșea de Oradea Mare. Biserica a fost renovată, prin contribuția credincioșilor, la stăruința părintelui local *Gheorghe Modi*.

A tul binecuvântării a fost săvârșit de către *Revs. Antoniu Băliban*, arhidiacon protopop, delegat fiind al Sf. Episcopii de Oradea. Au mai fost de față: *Pr. Coriolan Man* din Abrămuț, *Emil Bondici* din Vașad, *Den. Hălmăgian* din Ciatslec și *Gheorghe Modi* din Șimleu. Totodată au fost binecuvântate o *resignire* ridicată înaintea sfintei bisericii și doi *prapori*. Pâr. prot. *Băliban* a ținut cu ael prilej o înălțătoare predică.

Credincioșii comunei, cari prin credința lor sufletească și prin obolul lor au prilejuit această sărbătoare, și-au săpat în suflete o frumoasă și înălțătoare amintire. (c.)

DUMINECĂ 18 Octomvrie:

Ziua Misionară

În această zi, în toate bisericile noastre se adună milă pentru ajutorarea păgânilor, ca să se întoarcă la legea creștină.

Frați Români și creștini, dați cu inimă largă. Dumnezeu Vă răsplătește.

D. Titulescu va pleca pe coasta de Azur. Vin știri din Elveția că sănătatea dnul Nicolae Titulescu e tot mai bună. Îndată ce va putea pleca, fără primejdie din pricina oboselii, se va duce pe Coasta de Azur, în partea de miază-zi a Franței, unde aerul e tare potrivit pentru întărirea celor slăbiți de boală.

Mussolini va merge în Abisinia. Aflăm că d. Mussolini, primministral Italiei, se va duce în Abisinia să viziteze această nouă colonie a Italiei. Va pleca însoțit de un alt ministru, precum și de ingineri cari cunosc pământul Abisinieii.

Ce trimitem peste graniță. Dela începutul anului până în ziua de 20 Sept., țara noastră a trimis peste graniță: mere de 14 milioane Lei; nuci cojite de 45 milioane; nuci în coajă de un milion și jumătate; prune uscate de 11 milioane jumătate; struguri de 2 milioane jumătate; ceapă și usturoi de o jumătate milion Lei.

Nenorocire pe dealul Feleacului. Dramul ce duce dela Cluj spre Turda e un drum primejdios. Tocmai dela plecare din Cluj urcă dealul Feleacului, deal mare cu multe ocolituri. Pe drumul acesta s'a rupt sâmbăta trecută frâna automobilului ce venea dela Turda, isbindu-se cu tărie de un arbore. Au murit trei călători iar șase au fost greu răniți.

Hoji de biserică. Necunoscuți au intrat în noaptea de 12 pe 13 Sept. 1936 în biserică gr. cat. din comuna Dridif, jud. Făgăraș, prin spargerea unui ochi de fereastră care era abea de: 29×39 cm. fără să deschidă fereastra, furând caseta unde erau adunați bani dela disc în suma de 1100 Lei. Hoji, cu sufletele împovărate de păcat, încă n'au fost prinși.

A murit din pricina unei boabe de cucuruz. Copilul Ștefan Dănilă, de un an și nouă luni, din com. Sedechat (jud. Arad) a înghițit o boabă de cucuruz care s'a oprit în gât, pe canalele prin care se face răsuflarea. Părinții l-au dus la spital la Arad și medicii au încercat să-l scoată boaba de cucuruz din gât, dar n'au putut. Boaba a început să se lămoaie și să crească mereu încât a astupat pe deplin aparatul respirator. Copilul a suferit și a murit în chinuri groaznice.

La munte a început să ningă. În toamna aceasta frigul s'a lăsat de vreme în țară. Afiam, de aici de departe de munte, că în munți a început să ningă. Astfel în munții din apropierea Brașovului, apoi la poalele muntelui Pietrosu și în munții Bihorului. Cioabani au început să coboare din munții Sibinului, ducând turmele de oi la pășune spre șes. Frigul lăsat prea de vreme a produs multe stricăciuni la vii și în unele părți la cucuruz.

Sfârșitul unui mare proces la București. Săptămâna trecută s'a terminat la București procesul inginerului Liviu Ciuley, învinuit că ar fi otrăvit pe artista Tita Cristescu, cu care a trăit în neleguire. Inginerul a fost găsit nevinovat și a fost achitat. A recunoscut însă că, deși era însurat și avea doi copii, a trăit în neleguire cu artista de care pomeneam. Pentru faptul acesta ar fi trebuit să fi fost pedepsit, și încă aspru, căci purtări de acestea duc neamul în prăpastie.

A căzut în fântână. Copilul Pavel Ciucem din comuna Zeicol (jud. Dolj) se juca, împreună cu alți copii, în jurul unei fântăni. Din nebagare de seamă copilul a căzut în fântână, lovindu-se puternic cu capul de pietri. Până să ajungă părinții să-l scoată, copilul s'a înecat. Dacă ar fi fost păzit, nu se întâmpla nenorocirea. Vorba înțeleaptă din bătrâni: Paza bună ferește primejdia rea.

Un ofițer absințian a ajuns în România. Poliția din Constanța a arestat pe un turc numit Muzelm Murat, deoarece nu avea acte la el. Dus la poliție și luat la întrebări, turcul a declarat că a fost ofițer în armata absințiană. Împreună cu alți camarazi a fugit, împrăștiindu-se în patru părți ale lumii, îndată ce au intrat italienii în Addis-Abeba. Pe el l-au adus vânturile tocmai în România.

A trăit 125 de ani. Zilele trecute a murit locuitorul Gh. Lupan din com. Frumoasa (jud. Neamț) în vârstă de 125 de ani. Bătrânul a luat parte, încă în vârstă înaintată, la războiul din 1877 și la toate companiile următoare. Înainte cu două luni l-a murit soția, care a împlinit tocmai 100 de ani.

Aducem tauri din străinătate. Ministerul Agriculturii a cumpărat din Elveția 28 de tauri de prăsilă. Elveția e o țară vestită în ce privește vitele de tot felul, bune de laote și la tras. Taurii vor fi aduși în curând în țară prin vama Decebal (Jimbolia).

75 de divorțuri pe oră. Acest lucru s'a întâmplat în America, țară unde lumea se lasă la întrecere pentru orice. Un judecător a-

merican, numit Horming, din Chicago s'a dus într-o zi la judecătorie unde a băgat de seamă că are de judecat 75 de părți pentru despărțiri de căsătorii. Le-a judecat pe toate într-o oră. S'au destrămat astfel 75 de familii, cari știm că sunt temelii bunei vieții și a mulțumirii în viață.

Au înflorit cireșii a doua oră. E adevărată vorba din bătrâni care spune despre cineva când e schimbăcios că e ca vremea. Într'adevăr, în toamna aceasta friguroasă, cu zăpadă în unele părți, aflăm că în altele au înflorit cireșii a doua oră. Astfel în comuna Cojmănești jud. Mehedinți au înflorit cireșii a doua oră; florile au același miros frumos ca și cele de primăvară. Asemenea știri am primit și din alte părți.

Moarte de om pentru un porc. Într-una din nopțile trecute s'a furat un porc din ograda locuitorului Gheorghe I. Marin din com. Vulturul jud. Constanța. Locuitorul s'a dus la crâșmă și de ciudă s'a îmbătat. Iuturs acasă copiii i-au spus că au văzut pe un unchiu de-al lor umblând pe la cotețul porcului. Locuitorul, beat cum era, s'a dus la fratele său cu care s'a luat la ceartă pentru porc și l-a lovit în cap cu niște clește omorându-l. Acum e și cu paguba și la închisoare. Așa pățește cine lucrează în timp de beție și negândit.

Plantați nucii. Din socotelle făcute la Ministerul Domeniilor, se vede că România a trimis în 1935, peste graniță, poame de 227 milioane, 228 mil și șapte Lei. Din suma aceasta 140 de milioane 761 de mil Lei s'au făcut pe nucii. Adecă mai mult de jumătate din suma întregă. Nu s'au făcut atâția bani pe nucii fiindcă s'ar găsi foarte multe. Din potrivă, se găsesc puține dar sunt foarte scumpe. De aceea Ministerul a hotărât să înființeze pepiniere de nucii pe lângă toate fermele agricole din țară, indemnând și pe locuitorii să planteze câți mai mulți nucii.

Crește văzând cu ochii. Afiam o știre ciudată din Turcia. În spitalul din Istanbul este turcul Austaya care suferă de o boală nemai auzită. În fiecare zi crește cu câțiva milimetri. În ziua când a fost dată știrea, avea înălțimea de 1 metru 95 cm. Medicii stau cu mâinile în sân, neputincioși în fața bolii a cărei pricină nu o cunosc.

Când va fi judecat Corolu. Vestitul bandit care a hârțuit trei ani de zile un județ întreg și o legiune de jandarmi, va fi judecat a Bacău în ziua de 20 Noemvrie. Împreună cu el vor fi judecați cei 50 de tovarăși ai săi. Deocamdată el se află la închisoarea din Botoșani, unde sunt păziți aspru de tot. Procesul va ține vreo opt zile deoarece sunt peste o sută de martori.

Lozurile cele mai norocoase sunt "AURORA". Birou de desfacere: Banca Generală de Credit Exp. Blaj.

Butoae nouă,

de vin dela 500 litri până la mie litri
vinde

Dr. Kelety Béla,
MEDIAȘ

1-1 (478)

Cărți nouă

Anuarul Orfelinului gr. cat. român din Blaj, 1916-1936, Intocmit de pr. Jacob Popa, canonic prepozit, Inspectorul Orfelinului (cu 22 ilustrațiuni în text). Blaj, 1936, Tipografia Seminarului Teologic gr. cat. 196 pagini, format 22/15 cm.

O muncă pe cât de migăloasă și de grea, pe atât de folositoare e acest anuar. Numai încă un om a încercat să facă la noi un astfel de anuar, și o nume mult regretatului director Valer Suciuc, care a scos anuarul școlii de ucenici din Blaj, un anuar tot pe atât de bine lucrat ca și acesta.

Păr. prepozit a scos acest anuar cu prilejul împlinirii a 20 de ani dela primele începuturi ale acestui atât de creștinesc așezământ.

Cartea și-a împărțit-o în 6 părți: Cronica primilor 20 de ani, averea Orfelinului, elevii Orfelinului, încheiere, anuarul Școlii de Arte și Meserii »Sf. Iosif« de pe lângă Orfelinul din Blaj și anuarul Școlii de Menaj de pe lângă același Orfelin.

Din acest anuar putem constata că Orfelinul nostru a ajutat pe orfanii noștri cu 8 milioane 206 mii 221 Lei și 50 bani și că acest Orfelin are două școli bine înzestrate, o moșle la Obreja, o rezervă de stat la Crăciunelul de jos, câteva hârtii de valoare păstrate la Administrația Centrală Capitalară din Blaj și o moșle de 31 jughere 756 st. □ În comuna Crișeni jud. Cluj. Mai are însă și datorii mari, fiindcă conversiunea l-a atins și pe Orfelinul nostru binișor. În cât privește viitorul — dupăcum atât de bine observă păr. prepozit — el este în mâna lui Dumnezeu și a mai marilor bisericii noastre de pe vremuri. Existența și viața Orfelinului nostru nu se va putea întemeia însă, nici în viitor, decât pe actele milei creștinești.

Ceice vor citi și răsfoi acest anuar, se vor convinge că averea acestui Orfelin e bine chivernisită, că milele date de sf. Părinte Benedict XV., de episcopii, preoții și credincioșii noștri s'au folosit bine și că, cu toate că Orfelinul a trecut peste o grozavă criză, a scăpat cu bine și astăzi existența și viitorul lui este pe deplin asigurat, mai ales dupăce instituturile noastre de învățământ din Blaj l-au ajutat cu 2 milioane Lei.

Toți ceice au dăruit vreodată ceva acestui Orfelin, să citească acest anuar, și se vor convinge de munca migăloasă și conștiințioasă depusă de păr. prepozit și inspector al Orfelinului cu redactarea acestui Anuar.

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică—Dumbrăveni

Nr. 50—1936.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, cumcă în baza decisului Nr. G. 2238—1933 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Adolf Pitschman repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de 308 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 orele 6 p. m. la fața locului în comuna Blaj Str. Regele Ferdinand nr. 34 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară mobilele și anume: 1 credenț, 1 canapca, 1 tablou în valoare de Lei 2.500.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936

(479) 1—1

Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică—Dumbrăveni

Nr. 127—1932.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică că în baza decisului Nr. G. 836—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Fridolina Trencsiner repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de Lei 2400 și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 la orele 12 a. m. la fața locului în comuna Blaj

la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 mașină de cusut, 2 rafturi și altele în valoare de Lei 14.500.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Octomvrie 1936.
(480) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

No. 171—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 1501—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului văd. lui Șimion Moldovan n. Maria Petruța repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de 5426 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Tiur-Obârșe nr. c. 511 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 2 vaci, 1 coșer, 1 șură în valoare de Lei 6500.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.
(481) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

No. 281—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 1938—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului firma „Eterno” întreprindere de art. funebre repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de Lei 2575 și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 la orele 10 a. m. la fața locului în comuna Blaj str. Regina Maria nr. 32 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 20 pachete cu vată, 70 m. barghet în valoare de Lei 8000.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 15 Sept. 1936.
(482) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 282—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 1937—1936 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului firma Herman Schön repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței 880 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 la orele 11 a. m. la fața locului în comuna Blaj Str. Reg. Maria 32 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 20 m. stofă Kaki, 5 cupoane pentru cămeși și altele în valoare de Lei 3190.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 1 Octomvrie 1936.
(483) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică— Dumbrăveni

Nr. 419—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza decisului Nr. G. 3654—1930

al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Casa de Economie S. P. A. — Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy — Blaj pentru încasarea creanței de 9221 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 Octomvrie 1936 la orele 4 p. m. la fața locului în comuna Veza și Blaj. la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 39½ clăi de grâu și 2 cară de pae în valoare de Lei 49.970.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, le 2 Octomvrie 1936.
(484) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Aviz

Cu data de 30 Septemvrie se capătă VIPT BUN în str. Regina Maria No. 32, în casele Dlui Mârza, precum și dus la domiciliu — Tot acolo se află o cameră mobilată de închiriat.

IOAN OSVATH

(471) 3—3 fost bucătarul Seminarului

Aviz

Cu onoare aduc la cunoștința onoratului public că în Blaj Str. Regele Ferdinand No. 54 am deschis **magazie de mobile și atelier de tâmplărie.**

Se găsesc totdeauna mobile gata, cele mai moderne și solide cu prețuri estine Execut la comandă orice lucru de tâmplărie, mobile și binale.

Rog sprijinul onoratului public.

Cu toată stima: **Bakó Carol**

2—2

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Mersul trenurilor prin gara Blaj, valabil dela 4 Oct. 1936

Felul și Nr. trenului	Sosire	Oprire	Plec.	De unde până unde
<i>Spre București</i>				
Personal 3058	0.47	7	0.54	Oradea-Buc.
Rap. Dacia 22	1.29	2	1.31	Deceb.-Buc.
Personal 3056	5.19	3	5.22	Oradea-Buc.
Or. expr. P. B.	—	—	6.09	Paris-Buc.*
Personal 3054	10.33	3	10.36	Oradea-Buc.
Rap. Ardeal 32	11.36	2	11.38	Oradea-Buc.
Accelerat 302	15.04	1	15.05	Oradea-Buc.
Personal 3060	17.06	4	17.10	Oradea-Buc.
Accelerat 202	21.22	8	21.30	Deceb.-Buc.
304	22.55	1	22.56	Cluj-Buc.
402	23.59	2	0.01	Sighet.-Buc.
<i>Spre Cluj</i>				
Personal 3059	2.05	5	2.10	Buc.-Oradea
Or. expr. B. P.	—	—	2.12	Buc.-Paris**
Rap. Dacia 21	4.02	1	4.03	Buc.-Deceb.
Accelerat 303	5.17	3	5.20	Buc.-Cluj
401	6.38	1	6.39	Buc.-Sighet
201	9.11	2	9.13	Buc.-Deceb.
Personal 3053	12.52	4	12.56	Buc.-Oradea
Accelerat 301	16.44	3	16.47	Buc.-Oradea
Personal 3055	18.50	3	18.53	Buc.-Oradea
Rap. Ardeal 31	21.21	2	21.23	Buc.-Oradea
Personal 3057	21.44	2	21.46	Buc.-Oradea
<i>Spre Praid</i>				
Personal 3073	—	—	5.40	Blaj-Praid
3075	—	—	11.45	Blaj-Praid
3077	—	—	13.25	Blaj-Dicios.
3079	—	—	17.20	Blaj-Praid
<i>Dela Praid</i>				
Personal 3080	8.27	—	—	Praid-Blaj
3076	16.21	—	—	Praid-Blaj
3078	18.28	—	—	Dicios.-Blaj
3074	21.06	—	—	Praid-Blaj

* sosește la București luni, joia și sâmbăta.

** pleacă din București luni, miercuria și vineria.

Nici unul din aceste două trenuri de lux nu oprește la Blaj.

AVIZ

IRIMIE TRAIAN, tâmplar din Pănade, a pierdut brevetul de tâmplar nr. 3|1927 evid. 1223|1927 adm. eliberat de Pretura Plășii Valea Lungă. Se declară fără valoare în mâinile ori cui s'ar găsi.
1—1.

LOTERIA DE STAT

LOTERIA DE STAT

45.000 câștiguri

Intre ele: 2 buc. de 6 milioane

2 „ „ 2 „

16 „ „ 1 milion se vor sorti la

Tragerea din 15 Octomvrie

în valoare de cca

212.000.000 Lei

Veți câștiga sigur dacă aveți puțin noroc și

cumpărați un loz!